

Преюдициален въпрос

Следва ли доставката на услуга за превоз, която туристически агент или туроператор предоставя от свое име и чиято стойност е включена в заплатената му от пътуващите лица пакетна цена, която услуга се облага с ДДС в съответствие със специалния режим за туристическите агенти и туроператорите по членове 306—310 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност⁽¹⁾, да се облага със стандартната ставка на ДДС — като неразделна част от доставката на съответната туристическа услуга, или посочената услуга за превоз следва да се облага с намалената ставка на ДДС, приложима към услугите за превоз на пътници на основание на член 98 във връзка с точка 5 от приложение III към тази директива?

⁽¹⁾ ОВ L 347, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Преюдициално запитване, отправено от Commissione Tributaria Provinciale di Parma (Италия) на 7 ноември 2011 г. — Danilo Debiasi/Agenzia delle Entrate — Ufficio di Parma

(Дело C-560/11)

(2012/C 25/64)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Commissione Tributaria Provinciale di Parma [Областна данъчна комисия, Парма]

Страни в главното производство

Жалбоподател: Danilo Debiasi

Отговорник: Agenzia delle Entrate — Ufficio di Parma [Агенция по приходите, служба Парма]

Преюдициални въпроси

Налице ли е противоречието между националното законодателство и общностното право, и специално, от една страна, между член 19, параграф 5 и член 19а от УПР № 633/72, и член 17, параграф 2, буква а) от Директива 77/388/ЕИО⁽¹⁾, документ COM(2001) 260 окончателен от 23 май 2001 г. и документ COM(2000) 348 окончателен от 7 юни 2000 г., от друга, както и „различно третиране“ от гледна точка на правната уредба по ДДС между различните страни — членки на Европейския съюз, след като за едни и същи здравни услуги се прилагат различни ставки по ДДС?

⁽¹⁾ ОВ L 145, стр. 1.

Преюдициално запитване, отправено от Juzgado de lo Mercantil de Alicante (Испания) на 8 ноември 2011 г. — Fédération Cynologique Internationale/Federación Canina Internacional de Perros de Pura Raza

(Дело C-561/11)

(2012/C 25/65)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Mercantil de Alicante

Страни в главното производство

Жалбоподател: Fédération Cynologique Internationale

Отговорник: Federación Canina Internacional de Perros de Pura Raza

Преюдициални въпроси

В рамките на спор относно нарушение на изключителното право на притежателя на марка на Общността, предвиденото в член 9, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009⁽¹⁾ на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността право да се забрани използването на марката в процеса на търговия противопоставимо ли е на всяко трето лице, което използва предполагащ вероятност от объркване знак (поради сходство с марката на Общността и сходство между стоките или услугите), или обратно — от приложното поле на понятието „трето лице“ са изключени лицата, които използват предизвикващите объркване знаци, регистрирани в тяхна полза като марки на Общността, до заличаването на регистрацията на по-късните марки?

⁽¹⁾ ОВ L 78, стр. 1

Преюдициално запитване, отправено от Tribunalul Sibiu (Румъния) на 10 ноември 2011 г. — Mariana Irimie/Administrația Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu

(Дело C-565/11)

(2012/C 25/66)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul Sibiu

Страни в главното производство

Ищец: Mariana Irimie

Отговорник: Administrația Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu

Преюдициални въпроси

Следва ли принципите на равностойност, на ефективност и на пропорционалност на правните способности за защита срещу нарушения на общностното право, извършени по отношение на частноправни субекти с прилагането на законодателство, което не е в съответствие с общностното право, така както то произтича от практиката на Съда на Европейския съюз относно правото на собственост, установено в член 6 от Договора за функционирането на Европейския съюз и член 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз, да се тълкуват в смисъл, че тези принципи не допускат вътрешноправни разпоредби, ограничаващи размера на вредата, който може да бъде възстановен на частноправен субект, чието право е било нарушено?